

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 262/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1, čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 85/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1, čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 85/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sa na okresnom súde od 28. novembra 2017 vedie pod sp. zn. 4 C 85/2017 konanie vo veci sťažovateľa ako žalobcu o vypratanie časti nehnuteľnosti a uloženia zákazu susedom protiprávne užívať sťažovateľov pozemok. Podľa sťažovateľa po podaní žaloby nastala nezákonná zmena katastrálnej mapy zo strany Katastrálneho odboru Okresného úradu v Púchove, čím malo byť zmarené dokazovanie a rozhodovanie o sťažovateľovej žalobe v napadnutom konaní. Keďže došlo k sfalšovaniu katastrálnej mapy, sťažovateľ preto podal podnet na odstránenie nezákonne zmeneného právneho stavu na predmetnej parcele a výzvu na uvedenie predmetnej parcely do pôvodného stavu, ktoré boli Katastrálnemu odboru Okresného úradu v Púchove doručené 13. marca 2018. Zároveň sťažovateľ podal podnet na prerušenie napadnutého konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a b) a § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Civilný súdny poriadok“), ktorý bol okresnému súdu doručený tiež 13. marca 2018. Zo zápisnice z hlavného pojednávania, ktoré sa konalo 20. marca 2018, však vyplýva, že okresný súd napadnuté konanie neprerušil, a preto podľa názoru sťažovateľa bol porušený zákon.

3. Sťažovateľ v petite navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho v bode 1 označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ ďalej žiada, aby ústavný súd zakázal okresnému súdu pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa. Sťažovateľ sa tiež domáha, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať zákonným spôsobom a zabezpečiť ochranu základným právam sťažovateľa. Okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 33 000 € a náhrady trov konania.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonom upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu

nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. m. m. I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06).

9. Sťažovateľ namieta, že uvedený postup okresného súdu – nerozhodnutie o podnete sťažovateľa na prerušenie napadnutého konania na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo 20. marca 2018 – porušuje ním v bode 1 označené práva podľa ústavy a dohovoru.

10. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že v posudzovanej veci sp. zn. 4 C 85/2017 nie je ešte okresným súdom meritórne rozhodnuté. Ak sťažovateľ namieta porušenie jeho v bode 1 označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré nie je skončené, už v rámci svojej judikatúry ústavný súd opakovane vyslovil, že predpokladom na záver o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (ako aj práva na spravodlivé súdne konanie garantované v čl. 6 ods. 1 dohovoru) je také porušenie, ktoré nie je napravitel'né alebo odstránitel'né činnosťou všeobecného súdu pred začatím konania alebo v konaní vo veci samej, resp. ktoré nemožno napraviť procesnými prostriedkami, ktoré sú obsiahnuté v Civilnom sporovom poriadku (m. m. I. ÚS 148/03, III. ÚS 355/05, II. ÚS 307/06).

11. Ústavný súd zároveň konštatuje, že sťažovateľ bude mať možnosť v ďalších štádiách súdneho konania účinne napádať postup okresného súdu vrátane podania opravných prostriedkov (napr. odvolanie, dovolanie) na účinnú obranu jeho práv, ktorých porušenie namieta a o ktorých po ich uplatnení budú nielen oprávnené, ale aj povinné rozhodnúť vecne príslušné všeobecné súdy.

12. Z uvedeného teda vyplýva, že ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi postupom okresného súdu v napadnutom konaní a možným porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Z uvedeného dôvodu nie je možné uvažovať ani o porušení ďalších sťažovateľom práv, ktorých porušenie namieta, a preto ústavný súd nepovažoval za potrebné sa osobitne nimi zaoberať.

13. V tejto chvíli sa sťažnosť javí byť predčasne podaná, keďže existuje iný orgán verejnej moci (momentálne okresný súd) oprávnený poskytnúť ochranu základným právam sťažovateľa. Za týchto okolností by prijatie sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie bolo v rozpore s princípom subsidiarity, na ktorom je založená právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

14. Keďže sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

15. Nad rámec odmietnutia sťažnosti ústavný súd v súvislosti so žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu poznamenáva, že vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci (odmietnutie sťažnosti pre nedostatok právomoci ústavného súdu) by ani prípadné ustanovenie kvalifikovaného zástupcu nemohlo prispieť k inému rozhodnutiu ústavného súdu, pretože ani v prípade právneho zastúpenia by sťažnosť nebola spôsobilá na jej prijatie na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. augusta 2018